

[Holger Eriksen.]

betale grundstigningsskyld. Den eneste forskel ville være, at sælgerne ved hvert ejerskifte tilegnede sig en fortjeneste, der ellers ville være tilflydt samfundet og derigennem have lettet skattetrykket.

Det er den rent principielle side af sagen, som jeg mener der ikke kan gøres indvendinger imod. Noget andet er, at der ikke ville være penge i at lade fradraget for forbedringer blive konjunkturreguleret, og derfor har udvalgets flertal været parat til at forhandle på dette punkt. Det har været foreslået, at vurderingsmændene ved hver vurdering foruden værdien af jorden også skulle fastsætte dagsværdien af tidligere foretagne forbedringer. Det ville sikkert være en meget upraktisk fremgangsmåde, og den ville være meget besværlig for vurderingsmændene. Mere tiltalende ville det være at lade værdien af forbedringer stige i takt med den samlede grundværdistigning, men også det har vist sig at være praktisk uanvendeligt, og flertallet er derfor standset ved et forslag om, at konjunkturtillægget og 10 pct.-tillægget ikke blot beregnes af ejendommens grundbeløb, men af dette plus det beløb, som forbedringerne udgør. Hvis en villagrund f. eks. har et grundbeløb på 8 000 kr. og et fradrag for forbedringer på 2 000 kr., vil de 2 nævnte tillæg — eller fradrag, om man hellere vil kalde dem sådan — blive beregnet af 10 000 kr. Selv om ændringsforslaget, nr. 5, kun stilles af flertallet, har mindretallet ikke noget imod det; det synes bare ikke, at forslaget i sig selv er tilstrækkeligt.

Der har været rejst spørgsmål om at holde landbrugsejendomme, der er behæftede med venteværdier, uden for grundværdistigningsbeskatningen. Heller ikke i dette er der mange penge. Der er ingen tvivl om, at grundværdistigningsafgiften praktisk talt vil blive udredet af byerne og forstæderne. Det er for så vidt ubegribeligt, at det i høj grad er fra landbruget, modstanden mod forslaget fremkommer, medmindre da landbruget finder anledning til at stille sig solidarisk med sælgerne af de ejendomme, der er blevet byggemodne, og som i kraft af bysamfundets vækst tager fantastiske gevinster hjem. I almindelighed tror jeg dog ikke, at landbruget ville stå sig ved, at man i forskellige love indførte

bestemmelsen: denne lov gælder ikke landbruget, på samme måde som man skriver: denne lov gælder ikke for Færøerne. Jeg ved godt, at man som en kriseforanstaltning har gennemført en lempelse af den amtskommunale beskatning alene for landbruget, men dels er det jo en reform på kortere sigt, dels gik venstre og de konservative imod netop dette undtagelsesforhold, så det forbavser noget, når man netop fra den side er gået så stærkt ind for, at landbruget i det foreliggende tilfælde skulle holdes udenfor.

Det er heller ikke rigtigt, at der ikke kan ske en samfundsskabt grundværdistigning for egentlig landbrugsjord. Forbedrede trafikale forhold, kortere vej til skole og meget andet vil kunne præge prisen; men også andre momenter kan spille ind. Det er således oplyst, at i et område langt syd for hovedstaden er grundprisen for ren landbrugsjord, der næppe i overskuelig fremtid vil blive byggemoden, ca. 6 000 kr. pr. ha. På en eller anden måde står denne høje pris i forbindelse med hovedstadens vækst, og det er derfor rimeligt, at der betales grundværdistigningsafgift af den konstaterede stigning. Over for det gør man gældende, at det betyder, at man forringer rentabiliteten for de pågældende brugere. Det er kun rigtigt under forudsætning af, at køberne er så naive, at de er parat til at betale uden hensyn til, hvilke byrder der hviler på jorden. Det er der utvivlsomt nogle der har været, men jo større grundværdistigningsafgiften bliver, jo mere nødes de til at tage dette forhold med i betragtning. Dertil vil bestemmelsen i lovforslaget om, at grundværdistigningsafgiften i kapitaliseret form skal angives i skødet, yde sit bidrag.

Men for at vende tilbage til landbrugsejendommene: med en jordværdi på 6 000 kr. pr. ha må man simpelt hen gå ud fra, at det trods grundværdistigningsafgiften alligevel kan betale sig at købe dem. Skulle det modsatte være tilfældet, ville de jo ikke kunne sælges; i så fald ville handelen blive lavere, hvilket også ville afspejle sig i vurderingen og dermed give sig udslag i en lavere grundværdistigningsafgift. Grundværdistigningsafgiften vil derved for det første få den virkning, at samfundet tager en del af den samfundsskabte grund-